

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติไทย มีความสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยทุกคน ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารของคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างสมไว้ตั้งแต่อดีต และบ่งบอกถึงวิถีชีวิตไทยแสดงความเป็นไทยให้ประจักษ์ถึงความเป็นเอกราชของชาติที่เจริญรุ่งเรืองมาจนถึงปัจจุบันนี้ มีความเป็นเอกลักษณ์และเป็นสมบัติล้ำค่าที่คนไทยทุกคนควรรักษาไว้ให้อยู่คู่คนไทยตลอดไป

การมีภาษาและวัฒนธรรมของตนเองเป็นสิ่งที่เราควรภาคภูมิใจ และใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารกัน ทำให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสาร สื่อความหมาย จึงมีประโยชน์ในการใช้ชีวิตประจำวันและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันรูปแบบของภาษาเปลี่ยนแปลงไปเพราะการพัฒนาทางด้านวัตถุนิยมมากขึ้น อิทธิพลของอารยธรรมต่างประเทศที่เข้ามาทำให้รูปแบบการใช้ภาษาไม่ถูกต้อง งดงาม ไม่สละสลวยมีการใช้คำสแลงคำหยาบ คำพวนใช้ภาษาผิดแบบแผน ความงามของภาษาจึงลดลง บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2523 : 3) กล่าวว่า การสอนภาษาของชาติ จึงมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของการศึกษา ความสำคัญข้อนี้ในประเทศที่มีภาษาประจำชาติใช้เป็นเวลานานเข้าใจและปฏิบัติกันตลอดมา จะเห็นได้ว่าภาษามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง คนไทยควรรักษา ตระหนักและเห็นคุณค่าต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ให้เชี่ยวชาญ เข้าใจอย่างถูกต้องแม่นยำ ทำให้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านการฝึกทักษะภาษามีความสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาที่กำหนดไว้ ผู้ใช้ภาษาไทยได้จะต้องรู้จริง หมั่นฝึกฝนตนเองอยู่เสมอในการจัดประสบการณ์ด้านภาษาทั้งทักษะพื้นฐานด้านการฟัง การพูด ภาษาได้ดีขึ้นมิใช่เรื่องที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติการใช้ภาษาเป็นเรื่องของการเรียนรู้ซึ่งต้องอาศัย วัสดุภาวะและประสบการณ์ การเรียนรู้จึงจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในข้อที่ 2 ดังต่อไปนี้มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า และในสาระภาษาไทยได้กำหนดสาระและมาตรฐานที่เกี่ยวกับการอ่านคือ สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐานที่ 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านและสาระที่ 2 : การเขียน มาตรฐานที่ 2.1 : ใช้กระบวนการ

เขียน สื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศ และรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐานที่ ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และ พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ (กรมวิชาการ. 2544 : 12)

จากจุดมุ่งหมายสำคัญของการศึกษา มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา สามารถนำความรู้ความเข้าใจที่มีไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ โดยผู้เรียนต้องใช้ความรู้เป็น มีทักษะในการใช้ความรู้และพร้อมกันนั้นก็สามารถจัดระบบความคิดของตน สามารถหาเหตุผล ทั้งด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์

แต่การจัดการศึกษาที่ผ่านมาครูผู้สอนยังขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสม ซึ่งทำให้ผู้เรียน เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ขาดเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 73) การจัดการศึกษาของไทยจึงอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง ความรู้ ความสามารถของเด็กไทยโดยเฉลี่ยอ่อนลงทั้งในด้านการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์อย่างมีเหตุผล ขาดการริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา เมื่อจบการศึกษาแล้วไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ในชีวิต ประจำวันได้ ขาดการคิดวิเคราะห์โดยใช้เหตุผลมาแก้ปัญหา และพบว่านักเรียนทำข้อสอบ แบบอธิบายความหรือแสดงวิธีทำไม่ได้ มีผลต่อคะแนนสัมฤทธิ์ของนักเรียนส่วนมากในภาพรวม

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนมักให้นักเรียนได้เรียนพร้อม ๆ กัน ไม่สามารถ ที่จะแยกคุณลักษณะของผู้เรียนตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ทั้งที่ทฤษฎีการเรียนรู้ได้เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงทำให้นักเรียนเรียนอ่อน เรียนปานกลาง เรียนเก่งจะต้องเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่มีการจัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอนหรือแหล่งวิชา ความรู้ไว้เพิ่มเติมเป็นพิเศษแก่นักเรียนแต่ละกลุ่ม (เสนีย์ แสงดี. 2543 : 1)

ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยพบว่านักเรียนไม่ให้ความสนใจในการ ใช้ภาษาไทยเท่าที่ควรทั้งในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนรวมทั้งการถ่ายทอด หรือสื่อสารความคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นจาก การประเมินคุณภาพทางวิชาการปี พ.ศ. 2540 (กรมวิชาการ. 2545 : 43) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทยค่อนข้างต่ำตั้งแต่ ด้านทักษะการฟังนักเรียนส่วนใหญ่มีความพร้อม แต่มีนักเรียนบางส่วน เมื่อฟังออกมา เล่าเรื่องหรือลำดับเรื่องราว วกวน ไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้เรื่องที่ฟัง ให้ผู้อื่นเข้าใจ ทักษะการพูดที่พบมากที่สุด คือ การออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ ออกเสียงผิด ตัว ร ออกเสียงเป็น ล เพราะขาดการฝึกฝนมาตั้งแต่ต้น และความสามารถในการพูดยังไม่ ดีพอ ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเพราะไม่มีความมั่นใจ อาย ประหม่า ขาดความ เชื่อมั่นในตนเองและเวลาเรียนวิชาภาษาไทยน้อยเกินไปไม่เพียงพอในการฝึกทักษะ ทักษะการเขียนก็

มีปัญหาในการเขียนตัวสะกดการันต์ผิดพลาด เขียนหนังสือหวัด อ่านยาก เขียนหนังสือแบบไม่เต็มตัวอักษร เป็นถ่วงอกใช้สำนวนโวหารผิดพลาดไม่เหมาะสม ใช้คำบุพบทผิดความหมาย นอกจากนี้การอ่านเรื่องยาว ๆ ในวรรณกรรมไทย ไม่สามารถจำชื่อตัวละครได้ จำชื่อตัวละครยาก นักเรียนจะจำไม่ได้ จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ดีเท่าที่ควร

กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยไม่ได้รับความสำเร็จเท่าที่ควรมาจากหลายปัจจัยทั้งด้านผู้สอนเป็นศูนย์กลางคือมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน วิธีสอนยังยึดการบรรยายเป็นหลัก โดยเน้นเนื้อหาความรู้มากกว่าการค้นหาความรู้ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ขาดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 41) และปัญหานักเรียนขาดทักษะการฝึกฝนภาษาและนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร ไม่เห็นความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาไทยเหมือนรายวิชาอื่นและปัญหาที่พบคือ นักเรียนมีพื้นฐานการเรียนเดิมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ หรือปานกลาง จึงทำให้การพัฒนาให้สูงขึ้นต้องใช้เวลามาก จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง จากข้อมูลการทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 ผลสัมฤทธิ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2549 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 พบว่า ในสาระภาษาไทย ร้อยละของนักเรียนตามเกณฑ์ประเมินที่อยู่ในขั้นพอใช้ 56.89 ซึ่งถือว่ายังไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 กลุ่มสาระภาษาไทยของโรงเรียนเซนต์จอห์น บัณฑิตส์ พบว่า อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 68.50 ซึ่งถือว่ายังอยู่ในเกณฑ์พอใช้ และจากการจัดทำโพลสำรวจวัฒนธรรมการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชน เรื่อง “ชีวิตกับความเป็นไทย” ของศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) ร่วมกับสถาบันรามจิตติ เพื่อสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการใช้ชีวิตตามวิถีไทย จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 3,360 คน ครอบคลุมตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา การสำรวจในหัวข้อวิจัยภาษาไทย พบว่าเด็กไทยร้อยละ 53.9 มีปัญหาวิชาเรียงความ (ไทยรัฐ. 2548 : ออนไลน์) ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนากระบวนการคิดที่สอนโดยใช้เทคนิค CIRC นำมาใช้เป็นกลยุทธ์การสอนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าสถานการณ์การเรียนรู้แบบอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบแข่งขันแบบร่วมมือหรือการเรียนแบบรายบุคคล หรือการเรียนแบบดั้งเดิมดังที่ จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1987 : 234-245) แมดเดนและสติเวนส์ (Madden and Stevens. 1986 : 22) ระบุได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสติปัญญาให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIRC ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจ

อย่างถ่องแท้สามารถใช้ได้จริงและถ่ายทอดให้นักเรียนมีความเข้าใจจนสามารถใช้ได้จริงและประเมินผลได้

นอกจากนี้ในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ที่แจ่มชัดลึกซึ้ง โดยอาศัยการเรียนรู้รูปแบบ CIRC ครูผู้สอนต้องรู้ว่านักเรียนมีเจตคติหรือความรู้สึกลึกซึ้งอย่างไร ผู้สอนเองจำเป็นต้องมีความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIRC อีกทั้งความรู้ในการประเมินความรู้เดิมและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การสอนโดยรูปแบบ CIRC เกิดความรู้อย่างแท้จริงและเผยแพร่ให้กว้างขวางออกไปได้ เพราะถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีย่อมส่งผลต่อความสนใจในการเรียนอย่างแนบแน่น หรือถ้าจะให้เป็นที่ไปในทิศทางตรงกันข้ามจะได้อาทางแก้ไข ปรับปรุงพัฒนา เพื่อนำไปสู่การเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการเรียนรู้รูปแบบ CIRC และการเรียนรู้ตามคู่มือครูเป็นการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่อาจจะเอื้อผลประโยชน์ไปยังวิชาอื่น ๆ อีกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC กับการเรียนรู้ตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC กับการเรียนรู้ตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การเรียนรู้รูปแบบ CIRC ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย แตกต่างจากการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับครูผู้สอน และเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์จอห์น บัปติสต์ ตำบลบ้านแก้ว อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 6 ห้องเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์จอห์น บัปติสต์ อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ใช้วิธีจับสลากจาก 6 ห้องเรียนนำมา 2 ห้องเรียน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.1 กลุ่มทดลองจำนวน 25 คน จัดการเรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC

2.2 กลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน จัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้ 2 แบบคือ

3.1.1 การจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC

3.1.2 การจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3.2.2 เจตคติต่อวิชาภาษาไทย

3.3 ตัวแปรร่วม ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำการทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ใช้ระยะเวลาในการทดลองกลุ่มละ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และทดสอบก่อนการเรียนหลังการเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ครั้งละ 40 นาที ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงธันวาคม พ.ศ. 2550

5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ดังนี้

5.1 การอ่านธรรมชาติความสัจสุจริต โคลงโลกนิติ เสภาขุนช้างขุนแผน ตอน พลายงามพบพ่อ อ่านร้อยแก้วสมเด็จพระเจ้าตากสิน นิราศนรินทร์ บทเพลงไครหนอ นิทานพื้นบ้าน ศรีธนญชัย สำนวนสุภาษิตไทย

5.2 คำมูล คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน การเขียนสะกดคำ

5.3 บทความเรื่อง บ้านหลังใหม่ เรื่องสั้น ลูกเป็ดขี้มดสี

5.4 เอกสารวิชาภาษาไทยของฝ่ายการศึกษาอักษรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

ผู้วิจัยได้จัดเนื้อหาการเรียนรู้ไว้ด้วยกัน 6 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 ทักษะทางภาษา ภูมิปัญญาของไทย

หน่วยที่ 2 สร้างสรรค์งานเขียน

หน่วยที่ 3 พลังของภาษา

หน่วยที่ 4 นิทานพื้นบ้าน

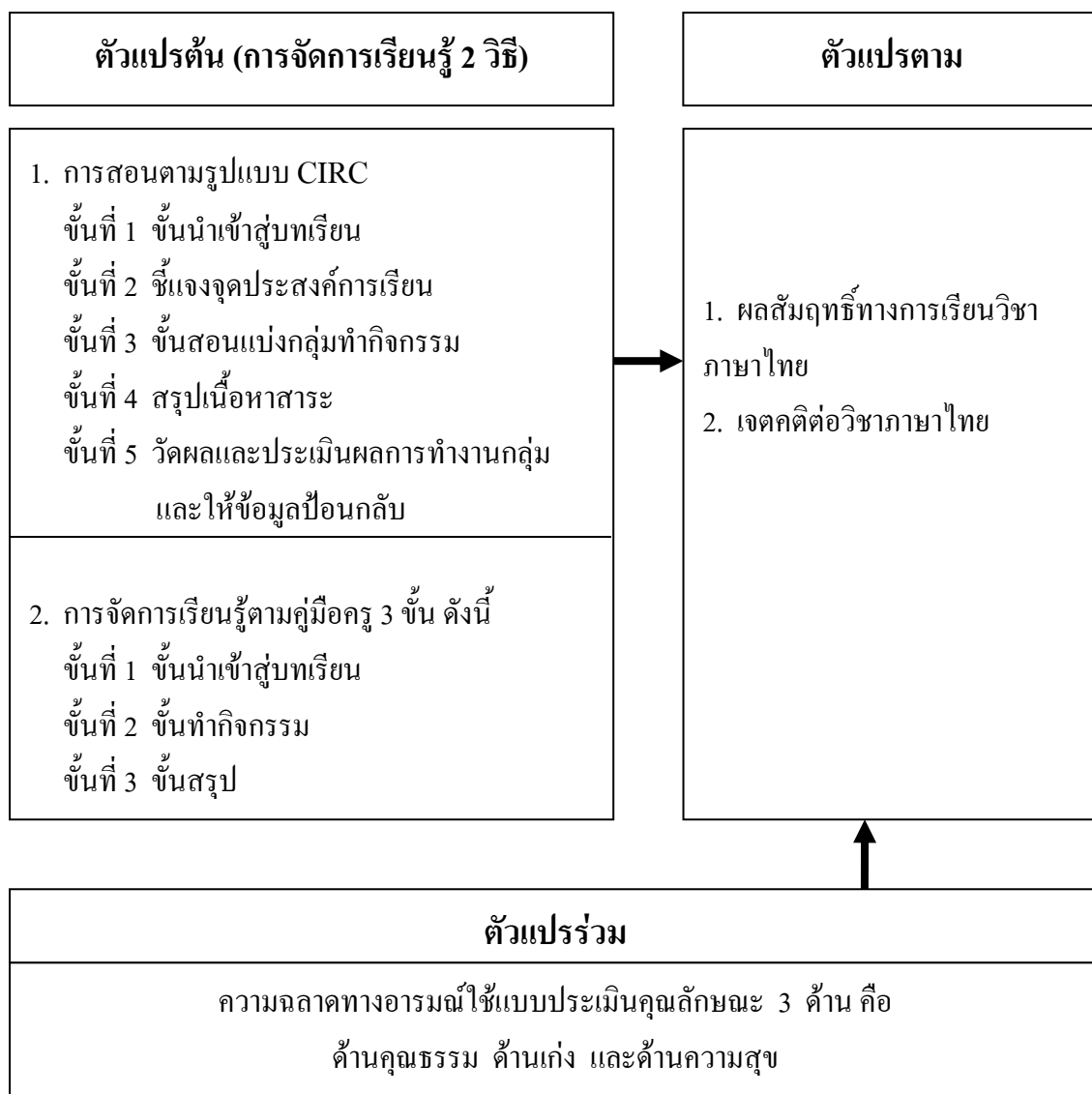
หน่วยที่ 5 วรรณกรรมลึกลับ พินิจวรรณคดี

หน่วยที่ 6 สุขุมตสอนใจ ภาษาไทยไพจิตร

โดยผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 6 หน่วย นำมาใช้ทดลองสอนกับกลุ่มการเรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC และกลุ่มการเรียนรู้ตามคู่มือครู ซึ่งในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ได้จัดการเรียนรู้หน่วยละ 3 ชั่วโมง ซึ่งทั้ง 6 หน่วยการเรียนรู้ นั้น ได้จัดทำลงแผนการเรียนรู้ 6 แผน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยโดยการเรียนรู้รูปแบบ CIRC กับการเรียนรู้ตามคู่มือครู โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-6 ซึ่งประกอบไปด้วย การเขียนสะกดคำ การบอกความหมายและเขียนคำมูล คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน การอ่านคำประพันธ์ และสรุปสาระสำคัญ และวิเคราะห์เนื้อหาข้อคิดในเรื่องที่อ่าน

2. การเรียนรู้รูปแบบ CIRC หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือสำหรับการสอน การอ่าน และการเขียน ที่ประยุกต์จากการวิจัยทางด้านจิตวิทยาพุทธิปัญญา (Cognitive psychology) การสอนอ่านและเขียน ประสิทธิภาพของครุมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 อย่าง คือ (Slavin. 1995 : 345)

1) กิจกรรมเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story – related activity) 2) การสอนการอ่านจับใจความ (Direct in reading comprehension) 3) การบูรณาการ การเขียนกับศิลปในการใช้ภาษา (Integrated writing & language arts) 4) การอ่านหนังสือนอกเวลา (Madden and Stevens. 1986 : 22) มีลำดับการสอน 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 ซึ่งแจจจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นที่ 3 ขั้นสอนแบ่งกลุ่ม ทำกิจกรรม ขั้นที่ 4 สรุปเนื้อหาสาระ และขั้นที่ 5 วัดผลและประเมินผลการทำงานกลุ่มและให้ข้อมูลป้อนกลับ

3. เจตคติต่อวิชาภาษาไทย หมายถึง ความคิดเห็น ท่าที ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทยในกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้เทคนิคการจัดเนื้อหาสาระด้วยโปรแกรม CIRC และกลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู ซึ่งวัดได้จากการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ เสนีย์ แสงดี และปัทมน รักสนอง และหาคุณภาพมาแล้วโดยใช้เกณฑ์การวัดเจตคติของ Rennis Likert

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์จอห์น บัณฑิตส์ อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 280 คน

5. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดแนวคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคู่กับการบรรยายของครู โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่นการทายปัญหา การสนทนา การซักถาม ดูของจริง

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นแบ่งกลุ่มนักเรียน ระดมความคิด เขียนวลีและประโยค ข้อความ เรียงราว แล้วให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงทั้งเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป เป็นการสรุปเนื้อเรื่องของบทเรียน โดยนักเรียนร่วมกันวิจารณ์ ดิชมผลงานที่ได้ปฏิบัติในใบงาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่เรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC กับผลการเรียนรู้ตามคู่มือครูแตกต่างกัน

2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC กับผลการเรียนรู้ตามคู่มือครูแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถใช้ผลวิจัยเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. สามารถใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไปของผู้สอนรายวิชาอื่น
3. เป็นประโยชน์สำหรับครูจะได้นำการเรียนรู้อารมณ์แบบ CIRC ไปช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ ให้กับนักเรียนให้มีพัฒนาการและประสิทธิภาพมากขึ้น